

лендарно разположени във времето са: на 22 март в с. Петрово – наричат го “Стенгерлисте” (по турското име на селото) и на 24 май край с. Ново село – “Ново галв” (Иванова, Кръстев 2004: 25).

“Голям народ се събира. Идваха всички” (ж., р. 1930 г.). Предварителната подготовка включва ходене на баня – цялото семейство трябва да бъде чисто. Пристигат сутрин рано, палят свещи в “бобата”, всеки дал обет “совралък” за здраве, коли животно. Циганките/ ромките приготвят ястията в големи казани, готви се с ориз. Трапезата се нарежда на земята – курбан, пилаф, червен шербет се слагат върху месали и всички заедно ядат, пият и се веселят. Който мине, бива канен: “Ела, да ти сипя един курбан!”. За веселбата голяма роля играе и живата музика. Идва “...де що има циганин музикант. Нашите цигани искат да им е хубаво” (м., 1950 г.). Често се организират и борби на пехливани. Всяка година на “Стенгерлисте” пристига голямата Джаферова фамилия от с. Загоре (известни са като много богати цигани). Джаферца, майката – едра жена, с ярко изразено самочувствие, много обича да прави майтапи – приканва мъже от фамилията да се борят с нея. Изразявайки почитта си, те се оставят да бъдат победени, пада голям смях. За жителите на с. Петрово мартенският ден е повод за приемане на свои гости – българи, дошли от други населени места да гледат циганския сбор “Беше празник за селото”. До тъмни зори всички пеят, играят хора, кючеци, веселят се, “дигат дандания до бога” (ж., р. 1930 г.). На сбора в Ново село се събират най-вече циганите, българи и турци са там повече от уважение.

Като “боба” циганите усвояват и други култови места, свързани с мюсюлманската религия – това са тюрбетата, по-известни сред населението като текета. Мястото често е почитано и от българи, и от турци – типичен пример на проява на религиозен синкретизъм.

След масовото си заселване в с. Хан Аспарух, Старозагорско през 50-те год на XX в., местните цигани (хорохая) започват да почитат селското теке (до началото на XX в. тук преобладава турският етнос и тюрбето е останало от онези години). Къщичката е разположена с югоизточния край на селото, край реката. Циганите я посещават по разни поводи и по различно време, най-често за здраве, носят дарове, колят курбани. Свещите се палят на камък, поставен от източната страна на къщичката (единствено той е запазен до днес – мраморна колона с арабски надпис и най-отгоре завършва с чалма) (ж., р. 1936 г.).

Хорохане рома от Търговишко посещават текето „Къз Ана” („Девца майка”) при с. Момино, където водят младите момичета и бездетните жени. На текето “Османкору” (между селата Градина и Пороище) правят